

betydeligt overskred, hvad man havde gjort Regning paa. Naar det derefter maa antages, at der er administrative Banstigeligheder for Fortsættelse af Indkjøbet, efterat ommeldte Kalkule har vist sig at være feil, er dette et lille Moment, der forhøjer Vigtigheden af, at man kommer tilbage til en rigtig Fortsættelse af denne Konto.

Man skulde tro, at der ikke kunde reises stærke Tvivl i saa Henseende. Bevillingen paa Kontoen gives i Medfør af Hærløvens § 178, som har fastsat Hærens Hæstehold, og den gives paa Grundlag af en Forventning om, hvor stor Afgangen vil blive, og hvad Hæstene ville koste, og ikke paa Grundlag af et Raifonnement over, hvor meget der efter Hærens formentlige plebliftelige Behov bør udgives paa denne Konto. At Pengesummen er kalkulatorisk, følger jo allerede af den Krigsministeriets Budget tilføiede Anmærkning, hvis Følge den større Udgift, som paa nogle af dees Konti maatte blive nødvendig paa Grund af, at de virkelige Priser overstige de anslaaede, kan afholdes uden særlig Tillægsbevilling; men bortset fra denne maatte det Samme statuere, da Kontoens Text maatte lyde anderledes, hvis det skulde være Meningen, at der, naar Priserne bleve høiere end anslaaet, skulde indkjøbes saa meget færre Heste; den maatte affattes f. Ex. saaledes som foreslaaet i Folkethinget til eneften Behandling af Forslag til Finantslov for 1877—78. Gjenstanden for Bevillingen paa denne Konto er ikke Pengebeløbet, men Heste, ligesom der paa Konti C. a. og H. c. ikke bevilges visse Summer, men et Antal Udbrudninger og Jouragerationer, som bør og skulle tilveiebringes, hvad enten de kunne faas for de paaregnede Beløb eller ei. Men Meget taler ogsaa for at behandle det budgetterede Hesteantal som kalkulatorisk, thi Motivet er ikke Anskaffelse af et bestemt Antal Heste til Hæren, men Vedligeholdelse af Hærens Hestebestand, fuld Erstatning af forventet Afgang overensstemmende med Hærløvens Forskrift. Krigsministeriet har i Skrivelse til Statsrevisionen tilkjendegivet en modsat Opfattelse af den, Udvalget her hævder; paa dens Forspørgsel om Grunden til, at der ikke var gjort saa stort Indkjøb af Remonter, at det havde kunnet erstatte Afgangen, har det nemlig svaret, at Grunden „væsentligst var den, at Krigsministeriet dertil manglede de fornødne Pengemidler, idet Hestepriiserne overskredte de anslaaede meget betydeligt“ (S. 219—20) . . . men at det isørigt vilde tage under Overveilelse, hvorvidt det fremtidig, „naar de paa Konto H. a. til Remontering bevilgede Midler ere opbrugte, uden at de stedfundne Vacancer ere dækkede, vil lade Indkjøbet fortsætte, indtil den fornødne Erstatning er tilveiebragt“. Men da Krigsministeren nu under 3die Behandling af Forslag til Finantslov for 1877—78 (Sp. 2373—75) atter har hævdet Kontoens kalkulatoriske Karakter, som ogsaa anerkjendes af Statsrevisionen, tør det haabes, at den vil blive fastholdt.

§ 23. Marineministeriet. Statsrevisionen har den 15de Mai 1874 begjært nærmere Oplysninger om de i Regnskabsaaret stedfundne større Anskaffelser til Marinens Brug og om Maskinerne til og Prøverne med Kanenbaadene „Falkster“ og „Dresund“, men først modtaget Svar den 8de September, efter at Betænkningen var sluttet. Udvalget maa derfor anbefale Thinget at slutte sig til Folkethingets Forslag, forsaavidt det deri paalægges Statsrevisionen for 1875—76 at behandle disse for sent afgivne Oplysninger.

§ 25. Andre og overordentlige Statsudgifter. Paa Konto 6. er der til Digearbejder paa Lolland og Falkster bevilget 104,000 Kr., men forbrugt 185,000 Kr. I Regnskabet findes bemærket, at som Følge af, at der i 1874—75 er udbetalt et større Beløb end forudsat, vilde der i næste Finantsaar blive Brug for et saa meget mindre Beløb og henviiser isørigt til Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1875—76, S. 1053 ff. Statsrevisionen har fra Ministeriet modtaget den Oplysning (Bet. S. 274), at der ved Budgetteringen er gaaet ud fra det Overflag, der forelaa paa den Tid, da Loven af 23de Mai 1873 om de nævnte Arbejder var under Behandling paa Rigsdagen, men at Lovforslaget ved denne Behandling blev forandret saaledes, at Regjeringen bemyndigedes til at give Digerne større Omfang end oprindelig forudsat, og at som Følge deraf den paa Finantsloven opførte Sum kun har kunnet betragtes som kalkulatorisk. Det ses imidlertid ikke rettere, end at Budgetteringen til Finantslovsforslaget for 1874—75 maa være foregaaet, efter at Loven af 1873 var udkommen, at den anførte Grund til Uoverensstemmelsen saaledes ikke er fyldestgørende, og at der i alt Fald burde have været søgt Tillægsbevilling. I sin Helhed er denne Sag ikke endnu moden til Revisionsbehandling.

At der uagtet forommeldte Overskrivelse er den betydelige Mindreudgift paa andre og overordentlige Statsudgifter af heved $\frac{1}{2}$ Million, har bl. A. sin Grund i, at større Bevillinger ikke ere bleve anøndte, saasom til Ombygning og Flytning af Bernstorff Wolsgaards Bygninger 30,000 Kr., og Bidrag til Udgifterne ved en Forbedring af Færgesforholdene ved Kallehave og Koster 24,000 Kr., og at der paa Konto 27. til S. og Ryttsforaar (bevilget ved Finantsloven 338,000